

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, poniedziałek 26 lipca 1954 r.

Nr 175 (1314)

DZIS I STRONY

W hucie Im. Lenina

23 bm. — drugi spust

Jest godz. 11.30. Cała załoga ustawia się na swych stanowiskach. Pierwszy garowy za pomocą elektrycznej wiertarki przebiega otwór zamykający piec. Cała hala wypełnia czerwony, oślepiający błysk. Wyłożonymi specjalną cegłą ogniotrwałą rynnami popłynęła pierwsza surowka w pierwszym dniu drugiego 10-lecia Polski Ludowej.

Doniosły krok na drodze do osłabienia napięcia międzynarodowego

Oświadczenie Rządu Radzieckiego o Konferencji Genewskiej

MOSKWA. Agencja TASS opublikowała oświadczenie rządu radzieckiego o konferencji genewskiej. Oświadczenie stwierdza co następuje:

Dnia 21 lipca zakończyła się genewska konferencja ministrów spraw zagranicznych, zwołana zgodnie z uchwałą konferencji berlińskiej w celu rozpatrzenia problemów koreańskich i indochińskich.

W rezultacie prawie trzydziestoletniej pracy podpisano porozumienia, które kładą kres działaniom wojennym w Wietnamie, Laosie i Kambodży. Porozumienia te zmierzają do rozwiązania ważnych zadań dotyczących przywrócenia i utrwalenia pokoju w Wietnamie, Laosie i Kambodży na podstawie — jak to stwierdza deklaracja kończąca uczestników konferencji genewskiej — poszanowania niezawisłości i suwerenności, jednolitości i integralności terytorialnej trzech państw indochińskich.

Zaprzestanie ognia w Indochinach stwarza dla narodów Wietnamu, Laosu i Kambodży możliwość rozwoju ekonomicznego i kulturalnego w warunkach pokojowych, co daje równocześnie podstawę dla rozwoju przyjaznej współpracy między nimi a Francją.

Niezwykle doniosłe znaczenie będą miały postanowienia konferencji genewskiej o zakazie zakładania na terytorium Wietnamu, Laosu i Kambodży wojskowych baz państw obcych, jak również zobowiązania wymienionych trzech państw, że nie będą przystępowały do sojuszów wojskowych i nie dadzą się wykorzystać do wznowienia działań wojennych lub dla celów realizacji polityki agresywnej.

Uchwała konferencji genewskiej w sprawie przeprowadzenia wolnych wyborów w Wietnamie w ciągu lipca 1956 roku stwarza warunki dla zjednoczenia narodu wietnamskiego zgodnie z interesami i dążeniami całego narodu wietnamskiego. Postanowienie to, przyjęte w rezultacie wytrwałych wysiłków państw demokratycznych, oznacza porażkę tych sił agresywnych, które dążyły do rozczłonkowania Wietnamu, aby przekształcić Wietnam południowy w jedną z baz wojskowych projektowanego nowego bloku agresywnego w Azji południowo-wschodniej.

Poważne znaczenie ma również porozumienie w sprawie przeprowadzenia w Kambodży i Laosie w ciągu 1955 roku wyborów powszechnych, które — jak stwierdza deklaracja kończąca — mają się odbyć w drodze tajnego głosowania przy poszanowaniu podstawowych swobód.

Nie można nie podkreślić, że pozytywne stanowisko rządu francuskiego, poddyktowane chęcią działania zgodnie z interesami państw, przyczyniło się do osiągnięcia sukcesów w rozwiązaniu niezwykle ważnego zadania — przywrócenia pokoju w Indochinach. Rozwiązanie tego zadania odpowiada zarówno interesom narodów, broniących swej wolności i niezawisłości narodowej, jak i interesom wszystkich milijonów państw.

Na równi z niezwykle ważnym zadaniem osłabienia i pokojowego uregulowania problemu indochińskiego stoi również osłabienie i uregulowanie ostatniego pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej. Rząd radziecki, podobnie jak rządy Chińskiej Republiki Ludowej i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, które już dawniej przejawiały szlachetną inicjatywę, gdy chodziło o zaprzestanie działań wojennych w Korei, dążyły na konferencji genewskiej wszelkimi sposobami do osiągnięcia porozumienia w sprawie zaprzestania działań wojennych w Indochinach oświadcza, że pragnie wnieść swój wkład do utrwalenia pokoju wyraża zgodę na udział przedstawicieli Polski w Międzynarodowych Komisjach dla Kontroli i Nadzoru nad wykonaniem rozejmu w Wietnamie, Laosie i Kambodży.

Polska weźmie udział w Międzynarodowych Komisjach Nadzorczych w Indochinach

W dniu 22 lipca br. Min. W. M. Molotow i Min. A. Eden w charakterze współprzewodniczących Konferencji Genewskiej wystosowali do Rządu Polski w imieniu Konferencji zaproszenie do udziału w Międzynarodowych Komisjach dla Kontroli i Nadzoru nad wykonaniem rozejmu w Wietnamie, Laosie i Kambodży.

W związku z tym Rząd Polski wystosował w dniu 23 lipca br. do Min. W. M. Molotowa i do Min. A. Edena odpowiedź, w której wyraża z radością osłabienie porozumienia w sprawie zaprzestania działań wojennych w Indochinach oświadcza, że pragnie wnieść swój wkład do utrwalenia pokoju wyraża zgodę na udział przedstawicieli Polski w Międzynarodowych Komisjach dla Kontroli i Nadzoru nad wykonaniem rozejmu w Wietnamie, Laosie i Kambodży.

Marszałek ZSRR N. Bulganin opuścił Polskę

W dniu 23 bm. opuścił Polskę po trzydniowym pobycie na uroczystościach związanych z 10 rocznicą powstania Polski Ludowej, członek Prezydium KC KPZR, Pierwszy Zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Marszałek Związku Radzieckiego Nikołaj Bulganin.

Na lotnisku w Warszawie Marszałka N. Bulganina żegnali: Pierwszy Sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut, Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki, Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, wiceprezes Rady Ministrów, Marszałek Polski Konstanty Rokossowski, członkowie Biura Politycznego KC PZPR Jakub Berman, Edward Ochab, Hilary Minc, Franciszek Mazur, Zenon Nowak, Władysław Dworakowski i Stanisław Radkiewicz oraz Minister Spraw Zagranicznych Stanisław Skrzypczak, generał Główny Armii Czerwonej i inni.

Obecny był również Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocnik ZSRR w Polsce Nikołaj Michajłow wraz z członkami Ambasady oraz przedstawiciele dyplomatyczni państw demokracji ludowej.

Kompania honorowa Wojska Polskiego oddała Marszałkowi N. Bulganinowi honory wojskowe.

Wysokie odznaczenia państwowe dla przodujących górników

Z okazji 10-lecia Polski Ludowej wiceprezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz na uroczystości w Stalinogrodzie wręczył przodującym górnikom i pracownikom przemysłu węglowego wysokie odznaczenia państwowe przyznane im przez Radę Państwa.

Orderem „Sztandar Pracy” i klasy odznaczeni zostali: rebarcz kopalni „Zabrze-Wschód” — Wilhelm Błaga, rebarcz kopalni „Dobeleńsko” — Adolf Domżał, rebarcz kopalni „Rydultowy” — Paweł Janosz, górnik kopalni „Mortimer” — Konstanty Kowalski, rebarcz kopalni „Boże Dary” — Wilhelm Małkowski.

Order „Sztandar Pracy” II klasy otrzymali: górnik kopalni „General Zawadzki” — Franciszek Bączek, rebarcz kopalni im. Thoreza — Bronisław Bielecki, pracownik kontroli technicznej Centralnego Zarządu Budowy Maszyn Górniczych — Antoni Cebo, górnik kopalni „Brzeszcze” — Jan Kosela, maszynista kopalni „General Zawadzki” — Franciszek Lis, rebarcz kopalni „Pias” — Alojzy Lasoń, rebarcz kopalni „Mieszko” — Stefan Michalski, górnik kopalni „Siersza” — Roman Obrok, rebarcz kopalni im. Thoreza — Stefan Skrzypczak, setygar kopalni „Chwałowice” — Karol Syrek, górnik kopalni „Chwałowice” — Franciszek Szczepanik, rebarcz kopalni „Pias” — Wilhelm Szumilas, rebarcz kopalni „Pias” — Wilhelm Wybraniec.

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał: zastępca naczelnego inżyniera Bybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego — Piotr Kiteń i dyryktor „Jankowice” — Józef Zyla.

Ponadto szereg pracowników odznaczonych zostało Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotymi i Srebrnymi Krzyżami Zasługi.

Na Wystawie Rolniczej w Lublinie

21 bm. w Lublinie została otwarta wielka wystawa rolnicza stanowiąca ilustrację dotychczasowych osiągnięć naszego rolnictwa i ukazująca w poważnej mierze perspektywę jego rozwoju. Popatrzymy najprzód na fragment wystawy z zamkowego wzgórza. Już nawet „z lotu ptaka” odróżnić można stojące wokół pawilonu przemysłowego nowoczesne kombajny, znakomite sadzarki, opielacze zastępujące pracę wielu ludzi i wiele innych maszyn czyniących pracę rolnika lżejszą i wydajniejszą.

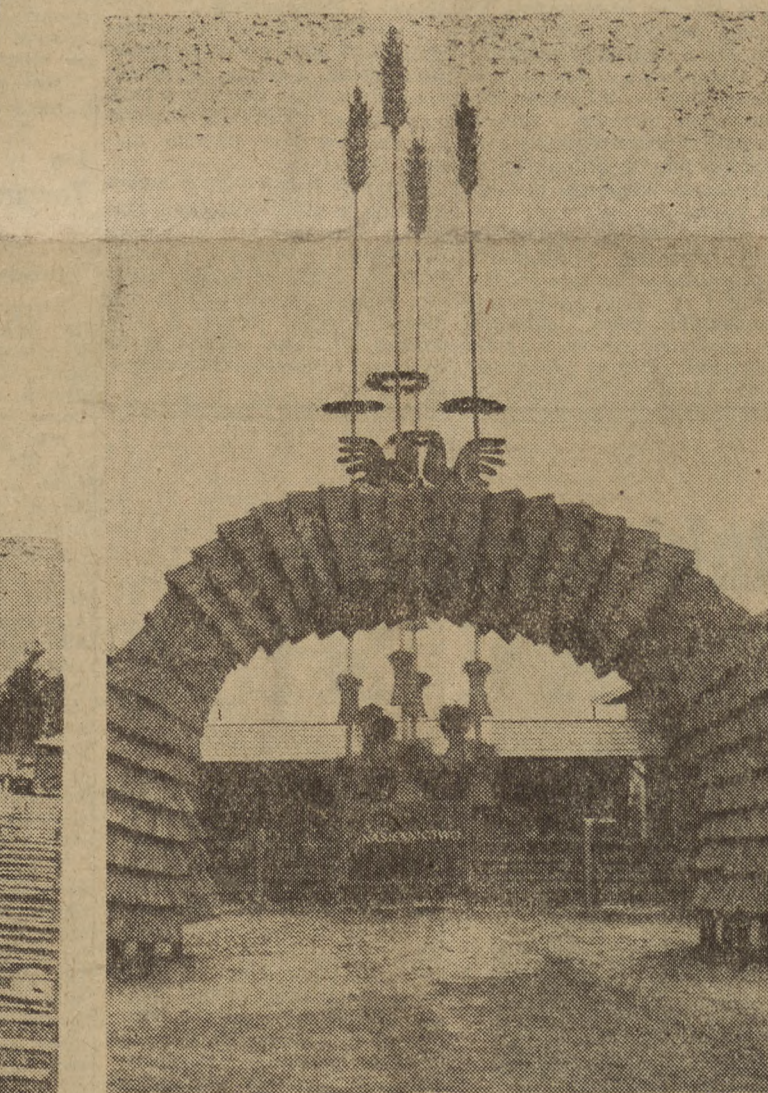
A we wzorowej chlewni zorganizowanej na wystawie zobaczyć można okazy, których widok ucieszy oczy tak hodowców jak i również nie „fachowych” amatorów kielbas.

Między in. (nie widoczny wprawdzie na zdjęciu) knur „Carina” liczy sobie ponad metr wzrostu — wazy zaś około pół tony. Za interesowni — wyszczepione wspaniałe okazy — wysoko plennych macior wyhodowanych w gospodarstwach chłopskich, jak również młodsze i starsze potomstwo psów, które nie śniadomie zapewne tego, że są na wystawie, biegną bezstrasznie po okoliczności jak w swoim rodzinnym chlewie.

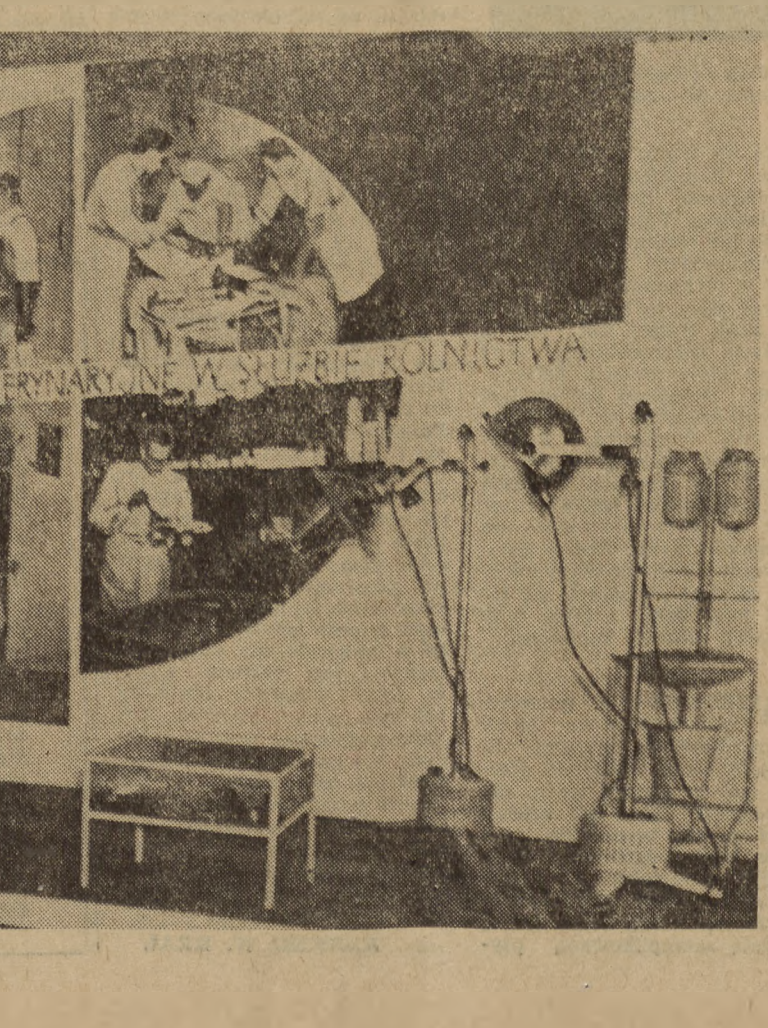
Rzecz prosta, po to, by tego rodzaju okazy wyhodować, niezbędna jest stała pomoc i opieka weterynaryjna. W pawilonie weterynarii, którego fragment widzimy na zdjęciu, znajdziemy wszystko, co potrzeba, by pogowie była i trzody chlewej rosła zdrowie z pożytkiem dla hodowcy. Są tam m. in. nowoczesne aparaty lecznicze, nowoczesne urządzenia, które w coraz szerszym stopniu trafiają na wieś, pomagając chłopom w podnoszeniu produkcji zwierzęcej.

Nic dziwnego też, że zwiedzający wystawę starają się być jak najbliższe tych maszyn, by poznać ich działanie. Oto kombajn kwalifikowany kombajner potrafi zdemontować na życzenie zwiedzających działanie swojej maszyny, która tnie zboże i mieli równocześnie.

Oczywiście kombajn najlepiej czuje się w wysokim, dorodnym zbożu. Jak zboże tnie, wyhodować, by dawato dorodne grube ziarno, proś o wysoką stonę. Dowiedzą się zwiedzający w pawilonie nasiennictwa, do którego wejście widzimy na zdjęciu.

sprawie, wskutek przeskroń ze strony niektórych delegacji, a przede wszystkim ze strony delegacji USA. Rząd radziecki uważa za rzecz niezbędnie konieczną zapewnienie jak najszybszego rozwiązania sprawy koreańskiej — w interesie narodowego zjednoczenia Korei, w interesie zapewnienia pokoju w Azji i na całym świecie.

Rezultaty konferencji genewskiej potwierdzają przekonanie rządu radzieckiego, że w obecnym czasie nie ma w stosunkach międzynarodowych takich spraw spornych, których nie można byłoby rozwiązać w drodze rokowań i porozumień, zmierzających do utrwalenia bezpieczeństwa międzynarodowego, do osłabienia napięcia międzynarodowego i do zapewnienia pokojowego współistnienia państw bez względu na ich ustrój społeczny.

Konferencja genewska i jej rezultaty dowiodły, jak doniosłą rolę w rozwiązywaniu spornych problemów międzynarodowych odgrywa wielki naród chiński i jego państwo — Chińska Republika Ludowa. Rola Chińskiej Republiki Ludowej na konferencji genewskiej stała się nowym świadectwem jej wpływu i autorytetu międzynarodowego jako wielkiego mocarstwa. Równocześnie konferencja genewska raz jeszcze dowiodła, że próby kół agresywnych niektórych państw, przede wszystkim zaś Stanów Zjednoczonych, aby usunąć Chińską Republikę Ludową od udziału w rozwiązywaniu najważniejszych problemów międzynarodowych — stoją w całkowitej sprzeczności z interesami utrwalenia pokoju.

Rząd radziecki uważa, że osiągnięte w Genewie porozumienia o przetrwaniu ognia i przywróceniu pokoju w Indochinach, przyczyniając się do osłabienia napięcia międzynarodowego, stwarzają tym samym korzystne warunki dla uregulowania innych, dotychczas nierozwiązanych problemów międzynarodowych, dotyczących nie tylko Azji, lecz również Europy. Chodził tu przede wszystkim o takie problemy, jak zaprzestanie wyścigu zbrojeń i zakaz broni atomowej, zapewnienie bezpieczeństwa zbrojeniowego w Europie i uregulowanie problemu niemieckiego na pokojowej drodze.

Rząd radziecki oświadcza, że kierując się niezmienne swą pokojową polityką będzie również w przyszłości wytrwale i zdecydowanie kontynuował wysiłki w celu pomyślnego rozwiązania wspomnianych problemów, rozwiązania, które niewątpliwie stanowiliby niezwykle doniosły krok na drodze do osłabienia napięcia międzynarodowego, utrwalenia pokoju i współpracy międzynarodowej.

Pionierzy z 10 państw w Cieplicach

Piękny Pałac Harcerza malowniczo położony wśród gór i lasów w znanej miejscowości Cieplice-Zdrój gościł ponad 300 młodych pionierów z 10 państw: Belgii, Bulgarii, Czechosłowacji, Finlandii, Francji, Holandii, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, NRD, Węgier i Polski. Są to uczestnicy otwartego w dniu 22 lipca br. Międzynarodowego Obozu Pionierskiego.

Święto Odrodzenia Polski — pierwszy dzień pobytu na obozie — pionierzy uczcili udziałem w manifestacji społeczeństwa jeleniogórskiego, otwierając barwny pochód, który przeciągnął ulicami miasta. Ludność Jeleniej Góry serdecznie i gorąco witała miłych, małych gości.

Występy Teatru Małego

Odnaczony Orderem Lenina Państw. Akademicki Teatr Mały dał 23 bm. w godzinach popołudniowych specjalne przedstawienie dla członków Stowarzyszenia Polskich Artystów Teatru i Filmu, występując ze sztuką I. Popowa i A. Stepanowa „Port Artur”.

Publiczność reprezentująca świat artystyczny stolicy zgromadziła znakomitemu zespołowi owocny przyjęcie. Tego samego dnia wieczorem zespół Państw. Akademickiego Teatru Małego wystąpił powtórnie ze sztuką M. Gorkiego „Wassa Żeleznowa” w szczególnej wypełnionej sali Państw. Teatru Polskiego.

Podobnie jak na poprzednim przedstawieniu tej sztuki, publiczność przyjmowała miłą i szczerą grą artystów radzieckich niezwykle gorąco, darząc ich burzliwymi oklaskami.

6 mln. złotych na pomoce naukowe

W roku szkolnym 1954/55 wytworzone pomocy naukowe dostarczą dla szkół m. in. przeszło 30 nowych rodzajów pomocy szkolnych, o wartości przeszło 6 mln złotych. Wśród nich — pomoce naukowe do nauczania fizyki, chemii, biologii i innych przedmiotów.

Kraj w pierwszym dniu drugiego 10-lecia

Święta są jeszcze niezapomniane wrażenia z uroczystości 10-lecia w Chełmie, Warszawie i Lublinie, z obchodów i masowych zabaw w miastach i wsiach — a już nowo zaczęta w całym kraju twórcza praca. Dzień 23 lipca 1954 r. — pierwszy po wojennej dzień drugiego 10-lecia Polski Ludowej przyniósł nowe sukcesy w budowie naszego coraz lepszego życia.

Dobrze zaczęliśmy 10-lecie

Pod koniec pierwszej zmiany 23 bm. Jan Lyko — nadmistrz wielkich pieców huty im. Dzierżyńskiego, budowniczy Polskiej Ludowej odświadczył: „Dobrze rozpoczęliśmy drugie dziesięciolecie. Daliśmy już 4 spusty surowców i wszystkie są dobrej jakości.”

W najbliższych dniach rozpoczyna się próba nowego pomysłu racjonalizatorskiego Jana Lyki; chodzi tu o specjalne kleszcze,

które ułatwią i uproścą wyciąganie przepalonych przewodów z wielkiego pieca. Dotychczas przewody te, tzw. dysze, wyciągać musiało w trudzie i mozoło 12 ludzi.

Przy budowie 120-go statku

O 4 dni wyprzedzili już robotnicy Stoczni Gdańskiej harmonogram montażu kolejnego statku typu trawler. Będzie to 120-jednostka wykonana przez nasz przemysł okrętowy. 23 bm. za-

loga walczyła o dalsze przyspieszenie budowy trawlera. Bez przerwy, z ogłuszającym hukiem walły o kadłub pneumatyczne młoty, łączące setkami nitów tzw. sekcje statku. M. In. Brygada niterska Wysockiego założyła na dnie statku 900 nitów, znacznie przekraczając swe zadanie dzienne.

Spółdzielcy pomogli sąsiadom

Spółdzielcy z Marszowic przodująco gospodarstwa zespołowego pow. Środa Śląska rozpoczęli drugie 10-lecie pracą na polach swych sąsiadów. U siebie pokosili już wszystko, co dotychczas dojrzało; rzepak, tęczyń, żyto i groch. Zdążyli nawet o-

miłdoci i w przeddzień Święta Odrodzenia odstawił dla państwa zboże.

Natomiast u ich sąsiadów, spółdzielców z Mrozowa ze znanymi kłopsami. Na skoszenie czeka tam 60 ha żyta. Podobna sytuacja jest u kilku indywidualnych rolników z Marszowic.

Skoro świt w Mrozowie na polu Marcelo Barcikowskiego średniorolnego gospodarza z Marszowic rozpoczęły prace traktorowe i kołne snopowiązałki z marszowickiej spółdzielni, a pracujący na nich ZMP-owcy współpracowali z tymi, kto szybciej pomoże sąsiadom.

Roczny plan dostaw zboża w 100 proc.

Wczesnym rankiem 23 bm. do punktu skupu Pow. Zw. Gminnych Spółdzielni w Ursusie zjechał średniorolny chłop Antoni Jarzębowski z gromady Pęcice. Przywiózł on 1200 kg świeżo wymłóconego zboża, tj. o 40 kg więcej niż wynosił jego plan obowiązkowy dostawy.

W 100 proc. wykonali 23 bm. swe roczne plany dostaw zboża również Maria Nowaczyk i Antoni Zaremba z gromady Zadybale Stare, w pow. Garwolin.

Pierwsza para nowożeńców

23 bm. w Nowej Hucie młodzi budujący kombinat Stanisław Deptuła zawarł związek małżeński z operatorką ze Zjednoczenia Budownictwa Miejscowego Nowa Huta — Zofią Juszkiewicz.

Dar NRD dla Polski

Z okazji 10-lecia Polski Ludowej Rząd NRD przekazał Rządowi PRL dar w postaci mikroskopu elektronowego, wyposażonego w najnowocześniejsze urządzenia. Mikroskop wyprodukowany został przez zakłady Zeissa. W związku z przekazaniem tego daru Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął dnia 21 lipca br. ambasadora NRD Stefana Heymanna i wyraził mu najserdeczniejsze podziękowania Rządu PRL.

Mikroskop elektronowy stanowi cenny nabytek dla nauki polskiej, który pozwoli na rozszerzenie badań w wielu dziedzinach nauki.

Polski film

„Pogoda na jutro” otrzymał I nagrodę w Wenecji

Na V Międzynarodowej Wystawie Filmu Dokumentalnego i Kinetematograficznego w Wenecji, która zakończyła się w dniu 22 bm., polski film kinematograficzny „Pogoda na jutro” otrzymał I-szą nagrodę w dziedzinie filmów dydaktycznych.

W żniwach wykorzystać każdy pogodny dzień

Niesprzyjające warunki atmosferyczne spowodowały, że zbliżył się w tym roku poważnie spóźniły. Prace żniwne są najbardziej zaawansowane w województwach: łódzkim, warszawskim, kieleckim i poznańskim. W wielu powiatach tych województw, gdzie należy zorganizować prace żniwne i wykorzystuje się każdą godzinę pogody, skoszone już znaczne obszary i znaczne ilości zboża, a także pszenicy.

Sprawnie przebiegają również żniwa w spółdzielniach produkcyjnych woj. wrocławskiego. W dużym stopniu przyczyniają się do tego prezycia nad narodowych, które zapewniły spółdzielcom dostateczną pomoc, jak również PGM-y należące wykorzystujące maszyny żniwne. Żniwiarki i snopowiązałki zaparkowane tam w podnośniki umożliwiające kosenie powalonych zboża.

W wielu jednak województwach, wskutek niestawnego przeprowadzonych przez PGM-y remontów i nieprzygotowania odpowiedniej ilości podnośników, maszyny nie są w pełni wykorzystane. Np. w woj. szczecińskim wiele maszyn PGM-ow-

skich z powodu braku podnośników nie mogło być użytych do koszenia wyłęgłego zboża. Tymczasem — jak się później okazało — podnośniki leżały przywalone innym materiałom w magazynach, o czym Zarząd Województwa nie wiedział. W województwie łódzkim niewłaściwie rozdzielono snopowiązałki na poszczególne powiaty. W wyniku tego w powiatach Gryfów i Chojna brak dostatecznej liczby tych maszyn. Poważne braki i niedociągnięcia stwierdzono również w PGM-ach województw: gdańskiego i białostockiego.

Poważne trudności w sprzącie ziób mają państwowe gospodarstwa rolne. Deszcze, a przede wszystkim duże obszary wyległego zboża, utrudniają dokonanie zbiorów przy pomocy maszyn.

Mimo to, liczne PGR-y wykorzystują w pełni posiadane maszyny. Tam, gdzie nie można zastosować maszyn, wiele PGR-ów dokonuje sprzątu ręcznie. W tym celu organizują one specjalne grupy kołowe. Z dużą pomocą PGR-om spieszą ekipy żniwne z miast i zakładów produkcyjnych.

Produkujemy lepiej, oszczędniej i więcej — OBNIŻAMY KOSZTY WŁASNE PRODUKCJI!

List i odpowiedź, które rozpoczęły ważną walkę

Do
Towarzyszek z zespołu nr 264 Zakładów Przemysłu Odzieżowego
Wrocław, ul. Rzeźnicza

Na II Zjeździe Partia nasza postawiła zadanie: podnieść realne zarobki ludzi pracy w ciągu 2 lat o 15—20 proc. Wzrost naszych zarobków, podniesienie materialnych i kulturalnych warunków naszego życia nie przyjdzie samo przez się — musimy to sami wypracować. 60-osobowy zespół naszej taśmy 424 rozumie, że od tego jak będziemy pracować, ile i jak będziemy produkować, jak szybko potrafimy obniżyć koszty własne produkcji, zależy również realizacja postawionego przez Partię zadania.

Na konferencji partyjno-ekonomicznej w naszych zakładach podsumowaliśmy nasze dotychczasowe osiągnięcia i wytyczyliśmy drogę dalszej walki o to, by produkcja naszych zakładów była coraz tańsza, by dzięki naszej pracy coraz większe środki mogły być przeznaczone na podniesienie stopy życiowej mas pracujących. Znacząco to produkować tańszą i tańszą odzież.

Do konferencji tej przygotowała się cała załoga naszych zakładów, wszystkie zespoły młodzieżowe. Przygotowała się i nasza taśma. Podczas tych przygotowań zastanawialiśmy się w naszym zespole nad tym, jakie mamy jeszcze możliwości obniżania kosztów własnych i doszliśmy do wniosku, że jeśli dobrze poszukamy, to możliwości tych jest wiele.

Okazało się, że można jeszcze lepiej oszczędzać dodatki. Gdy będziemy oszczędzać energię elektryczną, oliwę, to na pewno wpłynie to na obniżenie kosztów produkcji. Doszliśmy do wniosku, że możemy oszczędzać również na maszynach, przedłużając ich żywotność poprzez właściwą konserwację.

Po omówieniu możliwości obniżania kosztów produkcji w naszym zespole podjęliśmy duży, srodkosrowy zobowiązanie, w którym postanowiliśmy: — stosować metodę kompleksowego oszczędzania systemem Korabielińskiej,

— oszczędzać jak największą ilość produkcji, przyjmując za przedwzięte hasło zasadę: „produkujemy tańsze i tańsze jak dla naszych ojców, braci i młodszych”, stosując jednocześnie hasło Saja — ja nie produkuję braków,

— aby osiągać coraz wyższą jakość, usprawniamy pracę kontrolni międzyoperacyjnej. Dwa razy w miesiącu majstrowa przeprowadza będzie odprawy z kontrolerkami,

— do coraz lepszej pracy potrzebne są coraz wyższe kwalifikacje. Przyjęliśmy więc zasadę: każda pracownica taśmy w zakresie szkolona w zakresie znajomości pracy przy 3—4 fazach produkcji,

— aby produkcja taśmy przebiegała rytmicznie, postanawiamy przyjąć zasadę: „a ni jednego postoju taśmy z naszej winy”,

— dbając o wzorową konserwację maszyn, będziemy dopinaliśmy terminowe wykonywania przez mechaników remontów zapobiegawczych.

Zastosowanie tych sposobów obniżania kosztów własnych pozwoli nam:

- wykonywać miesięczne plany produkcji w 112 proc.
- osiągać 98 proc. produkcji I gatunku (wliczając błędy surowcowe i produkcyjne; nie wliczając błędów surowcowych — w 99,8 proc.)
- zmniejszyć ilość poprawek do 2 proc. w stosunku do planu dziennego,
- przeprowadzić w III kwartale:
- 2 dni na oszczędzonych nielach,

Do
Towarzyszek zespołu nr 424 Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego im. Obronców Warszawy

Drogi Towarzyski!

Uważnie przeczytaliśmy Wasz list, w którym wyznaczyliście nam do współzawodnictwa w walce o obniżenie kosztów własnych produkcji. Również i nasz 39-osobowy zespół zdaje sobie sprawę z tego, jak bardzo ważne znaczenie dla podniesienia dobrobytu ludzi pracy ma walka o to, by nasza produkcja była coraz tańsza.

Nasz zespół również myśli nad tym, w jaki sposób oszczędzać dodatki i produkować jednocześnie tańsze i tańsze jak dla naszych ojców, braci i młodszych. W swojej pracy mamy już pewne osiągnięcia. Ostatnio wszystkie produkowane przez nas spodnie nie wliczając błędów surowcowych) zaliczane są do I-go gatunku. Ale nie wystarczy nam oszczędzać w naszej produkcji.

Tak np. zanim wyprodukowane przez nas spodnie dojdą do magazynu, musimy dokonać jeszcze wielu drobnych poprawek, bo dopiero w kontroli technicznej okazuje się, że ta lub inna para spodni posiada drobny wader. Poprawianie ich zajmuje wiele dodatkowego czasu. A to przecież podnosi koszty produkcji.

W naszym liście zwrócić uwagę na możliwość i konieczność oszczędzania energii elektrycznej, oliwy do maszyn i krążki. My nie pomyśleliśmy dotychczas o tych możliwościach. Dlatego z radością przyjmujemy Waszą propozycję, aby oba nasze zespoły współzawodniczyły z sobą o zwiększenie wydajności, polepszenie jakości i oszczędność produkcji.

Przyjmujemy to uczucie z radością, bo jesteśmy przekonani, że powinniśmy sobie wzajemnie pomagać i wspólnie usuwać błędy w naszej pracy.

cy. bo nasze współzawodnictwo pomoże obu naszym zespołom wziąć jeszcze większy udział w wysiłkach całego narodu o wypracowanie dalszego wzrostu dobrobytu w naszym kraju.

Dziękujemy z naszego zespołu są przekonane, że poprzez współzawodnictwo najlepiej uczynimy X-lecie naszego pięknego życia w ludowej Ojczyźnie.

Po przeczytaniu Waszego listu pracownicy naszego zespołu zaczęli zastanawiać się nad tym, jak polepszyć naszą pracę, jakimi zobowiązaniami odpowiedzieć na Wasze wezwanie. Wzięliśmy pod uwagę również i Wasze propozycje. Po omówieniu niedociągnięć w naszej pracy i przemyśleniu możliwości jej usprawnienia postanowiliśmy:

- lepiej niż dotąd stosować zaniechaną dotychczas metodę kompleksowego oszczędzania dodatków;
- zmniejszyć ilość poprawek do 2 proc. w stosunku do dziennego planu produkcji;
- wprowadzić we wszystkich fazach produkcji metodę inż. Kowalowa i przeszkolić w III-cim kwartale br. 15 maszyniarów i 3 pracownice ręczne w znajomości pracy przy 3—4 operacjach;
- aby nie dopuścić do częstych poprawek, będziemy ściślej kontrolować jakość naszej pracy;
- brygadziści naszego zespołu postanowili przeprowadzać codziennie odprawy z zespołem, na których omawiać będziemy pracę całego dnia;
- postanawiamy również oszczędzać igły do maszyn,

energii elektryczną i oliwę do maszyn oraz — tak jak Wy — będziemy dbać o właściwą konserwację maszyn. Będziemy również czuwać, aby mechanicy dopinowali drobnych remontów maszyn.

Postanowienia te pozwolą nam w III-cim kwartale:

- wykonywać miesięczne plany produkcyjne w 110%;
- podnieść plan produkcji I-go gatunku (wliczając błędy surowcowe i produkcyjne) z planowanych 90,2 — do około 98%;
- przeprowadzić dwa dni, nie pobierając z magazynu nici;
- przez 10 dni szyci spodnie z oszczędzonej krajki;
- zaoszczędzić 200 sztuk kredy krawieckiej.

Takie jest nasze zobowiązanie w odpowiedzi na Wasz list. Sądymy, że w szlachetnej rywalizacji oba nasze zespoły z honororem wykonają podjęte przez siebie zobowiązania.

Na pewno wyrazimy i Wasze myśli, mówiąc, że będziemy dumnie rozporzekać przez nas rywalizacja o to, by produkcja naszych obu zakładów była coraz tańsza — obejmie młodzież ze wszystkich zakładów pracy.

Podziwiamy Was serdecznie. Pracownicy zespołu nr 264 Zakładów Przemysłu Odzieżowego we Wrocławiu

Skrot umowy o długookresowe współzawodnictwo w dziedzinie obniżania kosztów własnych produkcji podpisanej między obu zespołami podamy w numerze następnym.

Depesze z zagranicy z okazji 10-lecia PRL

Do
Przewodniczącego Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza Aleksandra Zawadzkiego
Warszawa

Z okazji dziesiątej rocznicy wyzwolenia Polski przez waleczną Armię Radziecką proszę Was, Towarzyszu Przewodniczący, o przyjęcie gorących pozdrowień od Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej.

Naród rumuński całym sercem bierze udział w tym wielkim święcie bratniego narodu polskiego. Życząc narodowi polskiemu nowych wielkich zwycięstw w jego owocnej pracy nad rozwojem ludowo - demokratycznej Polski oraz we wspólnej walce o pokój, której przewodzi nasz zwycięzcy i przyjaciel, wielki Związek Radziecki.

Przewodniczącemu Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej
Dr PETRU GROZA

Do
Przewodniczącego Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza Aleksandra Zawadzkiego
Warszawa

Z okazji Święta Narodowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej niech mi wolno będzie, Towarzyszu Przewodniczący, serdecznie pozdrowić Was w imieniu Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii i swoim własnym oraz życząc bratniemu narodowi polskiemu dalszych sukcesów w jego walce o zbudowanie nowej socjalistycznej Polski.

Niech krzepnie i rozwija się przyjaźń między naszymi narodami oraz ich wspólna przyjaźń z wielkim Związkiem Radzieckim.

GEORGIJ DAMIANOW
Przewodniczącemu Prezydium Zgromadzenia Ludowego Ludowej Republiki Bułgarii

Do
Prezesa Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza Józefa Cyrankiewicza
Warszawa

W dziesiątą rocznicę wyzwolenia Polski spod hitlerowskiej okupacji przez siły zbrojne bohaterów Armii Radzieckiej, przesyłam Wam, Szanowny Towarzyszu Premierze i w Waszej osobie Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nasz bratniemu narodowi polskiemu, serdeczne pozdrowienia w imieniu Rządu Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej i całego narodu koreańskiego oraz w imieniu własnym.

Życząc bratniemu narodowi polskiemu jeszcze większych sukcesów w pomyślnym wykonaniu

Sześcioletniego Planu rozwoju gospodarki narodowej, planu zakładającego fundament socjalizmu w Polsce oraz w umocnieniu przyjaźni między narodami i pokoju na całym świecie. Wam osobście, Szanowny Towarzyszu Premierze, życząc dobrego zdrowia.

Przewodniczącemu Gabinetu Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej
KIM IR SEN

Telegram od Prezydenta Francji
Jego Ekscelencja
Pan Aleksander Zawadzki
Przewodniczący Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Warszawa

Przesyłam Waszej Ekscelencji z okazji Polskiego Święta Narodowego moje serdeczne życzenia szczęścia osobistego oraz pomyślności Jej kraju.

RENE COTY

Telegram od Króla Danii
Pan Aleksander Zawadzki
Przewodniczący Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Warszawa

Z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski proszę przyjąć moje serdeczne gratulacje i najlepsze życzenia pomyślności dla narodu polskiego.

FREDERIK R

Jego Ekscelencja
Pan Aleksander Zawadzki
Przewodniczący Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Warszawa

Z okazji Święta Narodowego Polski rad jestem przekazać Waszej Ekscelencji w imieniu własnym i Rady Federalnej najlepsze życzenia szczęścia osobistego Waszej Ekscelencji i pomyślności narodu polskiego.

RODOLPHE RUBATTEL
Prezydent Konfederacji Szwajcarskiej

Jego Ekscelencja
Pan Aleksander Zawadzki
Przewodniczący Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Warszawa

Z okazji Narodowego Święta Odrodzenia Polski rad jestem przesyłać Waszej Ekscelencji w imieniu narodu i Rządu Meksykańskiego, jak również w imieniu własnym, serdeczne życzenia pomyślności dla narodu polskiego i dla Waszej Ekscelencji osobistej.

ADOLFO RUIZ CORTINES
Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksyku

Z występów Teatru Małego z Moskwy

Wielkie przedstawienie sztuki Gorkiego

„WASSA ŻELEZ-NOWA”, ostatnia sztuka Maksyma Gorkiego znana jest polskiemu widzowi z niedawnego przedstawienia w warszawskim Teatrze Domu Wojska Polskiego, z wydania książkowego oraz z filmu, który wszedł właśnie na nasze ekrany. Film, o którym mowa, jest ekranizacją przedstawienia tej sztuki w Teatrze Małym w Moskwie, przedstawienia, które miałyśmy obecnie okazję zobaczyć bezpośrednio w czasie gościnnych występów Teatru Małego w Polsce.

Przedstawienie „Wassa Żeleznowej” w Teatrze Małym, którego premiera odbyła się w r. 1952, w reżyserii K. A. Zubowa i J. P. Wielichowa, w scenografii B. G. Knobloka, uznane było w Związku Radzieckim za ogromny sukces, za wielkie wydarzenie artystyczne. Jak mogliśmy się przekonać jest to inscenizacja nowatorska, nowoczesna, wielkie dzieło poszukiwań twórczych, dowód ogromnych i bogatych możliwości, jakie daje metoda realizmu socjalistycznego.

SPRÓBUJMY określić, na czym polega jej nowość, jakie są cechy charakterystyczne tego przedstawienia.

Twórcy inscenizacji w Teatrze Małym potraktowali „Wassę” jako wielki dramat dwóch światopoglądów, jako kłóskę ideową kapitalistki Wassy Żeleznowej w starciu z postawą życiową jej synowej, dojrzałej rewolucjonistki Raszeli. I tu teatr najcenniejszy, dojrzały, rewolucyjny, pokazał. Sztuka Gorkiego z wielką dojrzałością artystyczną ukazuje degenerację i rozkład rodziny burżuazyjnej i przeciwstawia temu postawę Raszeli, postawę człowieka walczącego o nowy, inny świat.

Scena z I aktu sztuki Gorkiego — „Wassa Żeleznowa”. W roli Wassy Żeleznowej — Ludowa Artystka ZSRR, laureatka Nagrody Stalinowskiej, W. N. Paszennaja. W roli Natalii — W. J. Jewstratowa.

ly w takie właśnie rzeczy, o czym mogliśmy się przekonać choćby w warszawskim przedstawieniu.

Reżyser i scenograf Teatru Małego potraktowali słusznie dom Wassy jako dom wielkiego kapitalisty, a nie drobno-mieszczański (doskonala dekoracja — duży, bogato urządzone pokój, ujęty w każdym akcie z innej strony). Żeleznowa jest właścicielką milionowego przedsiębiorstwa żelazki przemysłowej — za oknami rozlegają się dźwięki syren jej statków. Obraz tego domu jest w przedstawieniu Teatru Małego nie uproszczony, nie „robiony”, wulgarnie na czarno — jest prawdziwie i głęboko realistyczny. Ludzi nie demaskuje ich odróżający wygląd zewnętrzny czy sposób zachowania — demaskują ich czyny i działania, których jesteśmy świadkami.

Takie głębokie ujęcie najbardziej widoczne jest w postaci Prochora Chrapowa, brata Wassy — wielkiej kreacji Ludowego Artysty ZSRR Żarowa. Prochor — postać moralnie wyjątkowo odrażająca, jest zewnętrznie wytwornym i pełnym dobrych manier

ezłowiekiem. A przecież to on spowodował samobójstwo pokojówki Lizy, doprowadzając ją do ciąży. Właśnie w scenie z Lizą z pierwszego aktu wychodzi na jaw brutalność i chamstwo Prochora. Scenę, w której Prochor łapie dziewczynę za gardło, podaje teatr celowo nieco mrocznie. Partnerką Żarowa jest w Antonowa, której gra robi wstrząsające wrażenie.

Także role obu córek Wassy grane są przez K. F. Rojek i W. J. Jewstratowa prawdziwie i bez przeszkawień. W ogóle całe to przedstawienie w wykonaniu aktorskim cechuje umiar i dyskrekcja — a jednak jego podskórny rytm jest bardzo mocny i chwila objawia się wybuchami. Tak mało jest w nim wewnętrznych efektów, a tak dużo wewnętrznej pasji!

Ukazany w ten sposób dom Wassy staje się dla nas najbardziej i skazy na zagładę dopiero, kiedy staje w nim Raszeli. Jest w sztuce scena pijańskiej zabawy w trzecim akcie — ukazana przez teatr znówu bardzo dyskretnie. W domu Wassy jest już Raszeli, która milcząc siedzi i przypa-

truje się temu. I wtedy dopiero pojmujemy w pełni sferowości bytowania tego środowiska. Pojmujemy także, że to już niedługo... Sukcesem przedstawienia jest rola Raszeli w wykonaniu J. M. Solodowej. Rola to bardzo trudna i ważna. Raszeli jest jedyną postacią reprezentującą inny świat, który zmiecie Żeleznowych. Solodowa potrafi być żywym człowiekiem, a nie papierową rezonerką. Potrafi wymownie milczeć i patrzeć, potrafi na starciach z Wassą być prawdziwym bojownikiem. Wic, że jej rewolucyjność nie polega na krzyku. Raszeli Solodowej ma postawę zdecydowaną, pewnej wyższości, ma jakieś tony ironii, a także tony zwykłej, ludzkiej kobiecości.

WRESZCIE rola tytułowa. Ludowa Artystka ZSRR Wiera Paszenna starwa tu kreację, która właściwie przesłała już do historii teatru radzieckiego. Siła tej kreacji tkwi przede wszystkim we wspaniałym uogólnieniu. Wassa Paszenna reprezentuje klasę. A poza tym jest również wyrazistą indywidualnością, kobietą skomplikowaną psy-

chologicznie. Nad tym bogatym psychologicznym światłem ciąży jednak przede wszystkim ciężki wpływ kapitalistki, one w ostatecznym rozrachunku określają jej działania.

Wiera Paszenna gra bardzo wewnętrznie — a jednak czujemy wyraźnie jej namiętność, swoista siła, tłumioną pasję. Wielka artystka wspaniale operuje mimiką, gestem, sposobem poruszania się. Wspaniała jest np. scena, kiedy Wassa, trapiąca już bólami serca, zaniekopojona wstaje z fotela, wyprostowuje się chcąc się upewnić o swojej sile i żywotności. Wkrótce atak serca pozabawi ją życia. Paszenna doskonale ukazuje narastanie leku, trawienie przez Wassę spokoju i pewności siebie pod wpływem ostrych starć z Raszeli. Pokazuje kłóskę jej światopoglądu, kłóskę, którą Wassa zaczyna sobie uświadamiać. Raszeli przybiegała po syna, który jest u Żeleznowych. Wassa nie chce go oddać — ten wnuk jest jej jedyną nadzieją, jemu chce zostawić to wszystko, co tak chętnie zdobywa. Tymczasem natrafia na sprzeciw Raszeli. Wassa nie jest głupia. Choć nie chce dopuścić do siebie tej myśli, zaczyna sobie zadawać pytanie: po co?, po co to wszystko? I na tym polega jej ideaowa, światopoglądowa kłóśka.

TAK wygląda koncepcyjna strona przedstawienia „Wassa Żeleznowej” w Teatrze Małym. Można by jeszcze dużo pisać o samym wykonaniu. Przedstawienie jest proste czyste i jest w nim wypracowane wszystko niezmiernie dokładnie i precyzyjnie, „zapięte na ostatni guzik”. Kiedy się ogląda to przedstawienie można sobie jasno uświadomić, czym jest prawdziwy realizm w teatrze. Poza tym przychodzi nam myśl jeszcze jedno: Teatr Mały w Moskwie ma olbrzymie tradycje, jest teatrem, który w roku bieżącym obchodzi 130-lecie swego istnienia. Ale jednocześnie jest teatrem młodym, żywym, świeżym. Nowatorskie i odkrywcze. Wyczołkuje się z tradycji, nieustannie poszukując nowego twórczego świadcząca o tym najlepiej. I w tym przede wszystkim jest wielkość tego wspaniałego teatru.

ANDRZEJ W. KRAL

Cenna inicjatywa

ZANIM dziesięć z taśmy 424 z WZPO w Warszawie podjęły swoje zobowiązanie i postanowiły zamieszczyć powyższy list — miło wiele dni. Były to dni żywej dyskusji przy stanowiskach roboczych. Dyskusji nad tym, jakie popełniają jeszcze błędy w pracy, jak je naprawić i w jaki sposób pracować oszczędniej, by ludziom pracy dać więcej i tańszą odzież.

Tak z naszym gospodarstwem, który na własnym gospodarstwie sumiennie dokonuje rachunku swojej pracy, Helena Krauczyńska obliczyła, że może oszczędzić jeszcze 200 metrów nici, a maszyniarka Gurdyniak krytycznie oceniając swoją pracę doszła do wniosku, że można pracować tak, by wszystkie zys-

te przez nią detale zaliczone były tylko do I gatunku. Podobnego obrachunku dokonała każda pracownica taśmy.

Podjęte przed zakładową konferencją partyjno-ekonomiczną zobowiązanie zespołu oraz list do dziesięciu z Wrocławia zrodziły się więc z dziesiątek indywidualnych zobowiązań młodych szwaczek. W podobny sposób przygotowały swoją odpowiedź dziewczęta z ZPO we Wrocławiu.

Wszelkierne i przemysłowe są postanowienia obu zespołów. Wskazują one na to, jak wiele jeszcze rezerwy, możliwości obniżania kosztów własnych tkwi w naszej pracy. Jak wiele zależy od nas samych! Dlatego niezwykle cenne są zamieszczone powyżej listy obu zespołów. Cenne nie tylko ze

względem na zawarte w nich zestawienia konkretnych liczb i postanowień. Cenny jest w nich dół gospodarski stosunek młodych robotniczek do swojej pracy, mówiący o tym, że rozumiały one swoje zadania w wielkiej bitwie narodu o podniesienie naszego życia na wyższy poziom. Nowa i cenna jest zawarta w nich inicjatywa długookresowego współzawodnictwa o obniżenie kosztów własnych produkcji, w których obciążeniu i jakości produkcji, nie mniejszą rolę odegra każda zoszczędzona igła, każdy kilowat oszczędzonej energii elektrycznej.

Należy się spodziewać, że inicjatywę dziewczęta z Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego Nr 264 czyniąca i rozwijająca brygady młodzieżowe w całym kraju. (15)

Dalszy rozkwit gospodarki narodowej w ZSRR

Wyniki wykonania planu w I półroczu 1954 r.

MOSKWA. W Moskwie opublikowano komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania Państwowego Planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w I półroczu 1954 r.

Rozwój przemysłu, rolnictwa i transportu, wzrost budownictwa inwestycyjnego, wzrost handlu wewnętrznego i zagranicznego, zwiększenie liczby robotników i urzędników oraz budownictwo kulturalne w I półroczu 1954 r. charakteryzują następujące dane:

PRZEMYSŁ

W I półroczu przemysł wykonał plan produkcji globalnej ogółem w 102 proc.

Produkcja globalna przemysłu ZSRR wzrosła ogółem w pierwszym półroczu 1954 r. w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku o 14 proc. W pierwszym półroczu 1953 r. globalna produkcja przemysłowa była o 10 proc. większa w porównaniu z pierwszym półroczem 1952 r.

W 1954 r. w dalszym ciągu rozwijał się przemysł ciężki, nieustannie wzrastała produkcja towarów powszechnego użytku.

Przekroczono został półroczny plan wydobycia węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego, produkcji walców, rur stalowych, cynku, aluminium, poszczególnych rodzajów wyrobów kablowych, benzyny, ligniny, materiałów pędnych do silników Diesla, energii elektrycznej, parownych dalekobieżnych, samochodów ciężarowych i autobusów, motocykli, łożysk kulowych i rolkowych, koparek, buldożerów, obrabiarek do skrawania metali, traktorów, maszyn do sadzenia ziemniaków, metodą kwadratowo-gniazdową, silników traktorowych, kombinacji do sprzetu buraków, czyszczalni ziarna, kosiarze samosiecznych, kombinacji do sprzetu ziemniaków, maszyn do sprzetu bawełny, skomplikowanych młocarni, lamp elektrycznych, prężniowych przyrządów elektrycznych, nawozów sztucznych, chemikaliów trujących do walki ze szkodnikami roślin uprawnych, sody kaustycznej, barwników i innych chemikaliów, kauczuku syntetycznego, opon samochodowych, cementu, luku, szkła okiennego, papieru, spirytusu i innych wyrobów.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

Przekroczono półroczny plan w zakresie produkcji następujących artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych, lnu, wełnianych i jedwabnych, obuwia gumowego, podszewek i skarpet, odbiorników radiowych, zegarków, pianin i fortepianów, wyrobów cukierkowych, herbaty, wina gronowca.

zach o 9,5 miliona ha więcej aniżeli w roku ubiegłym. Obszar zasiewów bawełny zwiększono o 354 tys. ha. Więcej niż w roku ubiegłym zasiano buraka cukrowego, sonecznika i innych roślin oleistych, jak też traw jednorocznych, okopowych na paszę i pasz słoikowych. Rozszerzono w porównaniu z ubiegłym rokiem obszar zasiewów ziemniaków i warzyw. Jednakże planu zasiewów ziemniaków i warzyw nie wykonano w całości. Nie wykonano w całości również planu zasiewów lnu długowłóknistego.

W celu rozszerzenia obszaru zasiewów roślin zbożowych w kolchozach i sowchozach Kazachstanu, Syberii, Uralu, Połtanu i Kaukazu północnego w latach 1954 — 1955 ma być zagospodarowanych 13 milionów ha ziem nowych i nie uprawianych. Na dzień 10 lipca 1954 r. zaorano już ok. 10 milionów ha tych ziem pod zbory bieżące i przyszłego roku. Zgodnie z planem państwowym kolchozy i sowchozy miały wiosną 1954 r. obszar 2,3 miliona ha ziem nowych i nie uprawianych roślinami zbożowymi, faktycznie obsiano 3,6 miliona ha.

W pierwszym półroczu 1954 r. rolnictwo otrzymało 92 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), 32 tys. samochodów ciężarowych, 18 tys. kombinacji zbożowych, w tym 8,5 tys. samojezdnych, 15 tys. traktorowych i samojezdnych kosiarze do siana, w tym około 4 tys. samojezdnych, jak również wielką ilość maszyn do sprzetu bawełny, kombinacji do sprzetu buraków, do sprzetu lnu, maszyn do oczyszczania ziarna i innych maszyn rolniczych.

Rolnictwo otrzymało również ponad 8 tys. kombinacji do sprzetu ziemniaków, których produkcję masową przemysł rozpoczął w roku bieżącym.

Na terenie zagospodarowania ziem nowych nie uprawianych sklerowano w I półroczu bieżącego roku 65 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), ponad 9 tys. kombinacji zbożowych i przeszło 6 tys. samochodów ciężarowych.

W pierwszym półroczu 1954 r. handel radziecki w dalszym ciągu się rozwijał. Dzięki nowym sukcesom osiągniętym w rozwoju produkcji przemysłowej i rolniczej, dzięki wzrostowi wydajności pracy i obniżeniu kosztów własnych produkcji, rząd przeprowadził z dniem 1 kwietnia 1954 r. nową sformułę z kole — do czasu zniżenia systemu kartkowego — obniżkę państwowych cen detalicznych towarów spożywczych i przemysłowych.

W dziedzinie handlu zagranicznego stosunki ekonomiczne z zagranicą w pierwszym półroczu 1954 r. w dalszym ciągu się rozszerzały; obroty handlu zagranicznego wzrosły o 30 proc. w porównaniu z pierwszym półroczem ubiegłego roku.

Liczba młodzieży, która ukończyła szkoły siedmioletnie i średnie, w tym również szkoły dla młodzieży robotniczej i wiejskiej, była w roku bieżącym o 14 proc. większa niż w roku ubiegłym. Liczba osób, które ukończyły 10 klas i otrzymały świadectwa dojrzałości, zwiększyła się w porównaniu z rokiem ubiegłym o 69 proc. w miastach i o 82 proc. na wsi.

W wyższych zakładach naukowych i szkołach zawodowych typu technikum kończy w bieżącym roku naukę przeszło 550 tysięcy młodych specjalistów — łącznie ze studującymi zaczęli.

W pierwszym półroczu br. około 22 miliony osób skorzystało z płatnych urlopów, udziałem corocznie wszystkim robotnikom i urzędnikom. Zwiększyła się liczba ludzi pracy, którzy spędzili urlopy w sanatoriach i domach wypoczynkowych na podstawie skierowań przyrzeczonych im bezpłatnie lub za opłatą ulgową.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Wyniki wykonania planu za pierwsze półroczu 1954 r. świadczą o dalszym rozwoju całej gospodarki narodowej ZSRR i o pomyślnym wykonywaniu zadań pięcioletniego planu rozwoju ZSRR w latach 1951—1955.

Dobra Ogólnopolska Spartakiada

Dobry poziom walk finałowych w boksie

Stefanuk nie odstąpił się w najcięższej formie; dał to po sobie poznać od początku spotkania, w którym jego największa broń — doskonałe kontry — nie dochodziły należycie do celu. Stefanuk chociaż walczył wyjątkowo, to jednak nie zachwył ładną walką.

W następnych walcach Milewski (CRZZ) został mistrzem Polski bez walki z powodu niestawienia się na spotkanie kontuzjowanego Aleksieja. Podobnie Kudacki (Gwardia) wygrał walkowerem, ponieważ lekarz nie dopuścił do walki Niedźwiedzi (CWKS).

Spotkanie w wadze półśredniej Drogosza (CWKS) z Piłkiewiczem (CRZZ) miało charakter gry na jedną bramkę. Piłkiewicz CRZZ przez wszystkie trzy starcia nie potrafił znaleźć „lekarstwa” na trudny walek Drogosza i był w tym spotkaniu zupełnie bezradny. Drogosz zwyciężył wysoko na punkty.

W wadze lekkiej (CRZZ) w wadze lekkośredniej zdobył mistrzostwo Polski bez walki. Jego przeciwnik Narkowski (CWKS) nie został dopuszczony do walki przez lekarza.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zarówno w pierwszym jak i drugim starciu Liedtke otrzymał silne ciosy, a po jednym z nich ledwie nawet na moment na deski. Przed tym starciem nieustannie atak Kukiera mocno osłabiał gwardzistę ratującego się dość często bitaniem głowy. Nie wiadomo dlaczego sędziowie Kasprzyk długo ociągali udzielenie napomnienia temu zawodnikowi. Dopiero pod koniec drugiego starcia Liedtke otrzymał saskusną karę. Pod koniec spotkania nieczysto walczący Liedtke jest bardzo wyczerpany. Pierwszy mistrz Polski Kukier staje na podium zwycięstwa.

Najpiękniejsza walka dnia. Z pewnym zakłopotaniem wyszedł na ring zawodnik wagi koguciej Murawski (CRZZ) przeciw silniejszemu fizycznie, rutynowemu pięściarzowi CWKS Wodniakowi. Filigranowy Murawski postanowił rozegrać walkę sposobem defensywnym. Wodniak natomiast przez większą część spotkania stara się nacierać i pragnie za wszelką cenę wyprowadzić swój silny cios. Jednak Murawski jest na to przygotowany i umiejętnie kontruje. W decydującym trzecim starciu Murawski zaskakuje wyczerpanego Wodniaka seriami skutecznymi ciosów i kończy walkę jako zwycięzca.

W wadze muszej mistrz Europy Kukier (CWKS) miał za przeciwnika gwardzistę Liedtkego. Kukier rozpoczął walkę dość ostro. Pragnął on lewym prostym przedać się na półdysans, by krótkim prawym zadać decydujący cios. Zar